

установила:

1. Особа 1 звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності статтям 9, 13, 24, 41, 42 Конституції України (конституційності) окремих положень статей 26, 52 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами (далі – Закон), а саме про те, що:

– „Фонд гарантування вкладів фізичних осіб відшкодовує вкладникам кошти в розмірі не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, а саме 200 тисяч гривень“;

– „кошти, одержані в результаті ліквідації та продажу майна (активів) банку, спрямовуються Фондом на задоволення вимог кредиторів у визначеній черговості (спочатку Фонду, а лише потім вкладникам)“;

– „вимоги до банку, незадоволені за недостатністю його майна, вважаються погашеними“;

– „Законом запроваджено абсолютно безконтрольну з боку інших рівних кредиторів процедуру позачергового задоволення вимог одного із кредиторів (Фонду гарантування вкладів фізичних осіб)“;

– „при ліквідації банку відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті здійснюється в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на день початку ліквідації банку“;

– „при тимчасовій адміністрації банку відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті відбувається в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації“.

Автор клопотання вважає, що вказані положення Закону порушують принцип рівного захисту державою права власності вкладників (кредиторів)

законом. Тобто Особа 1 мав подати конституційну скаргу до 3 листопада 2017 року.

Аналіз долучених до конституційної скарги копій судових рішень свідчить про те, що остаточним судовим рішенням у справі Особа 1 є ухвала Суд 3

від xx.xxxxx.xxxx року, відповідно до якої відхилено його касаційну скаргу і залишено без змін рішення Суд 1

від xx.xxxxx.xxxx року та ухвалу
від xx.xxxxx.xxxx року.

Вперше Особа 1 звернувся до Конституційного Суду України 23 жовтня 2017 року. У зв'язку з тим, що до конституційної скарги не було долучено копій судових рішень, керівник Секретаріату Конституційного Суду України повернув її на підставі частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Вдруге Особа 1 звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою 9 листопада 2017 року.

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України наголошує на тому, що повернення конституційної скарги не перешкоджає повторному зверненню до Конституційного Суду України за умови дотримання вимог Закону України „Про Конституційний Суд України“. Подання конституційної скарги повторно після її повернення керівником Секретаріату Конституційного Суду України є новим зверненням до Конституційного Суду України, тому автор клопотання повинен дотримуватися усіх вимог щодо форми, змісту та строків подання конституційної скарги, визначених у Законі України „Про Конституційний Суд України“.

Оскільки Особа 1 подав конституційну скаргу після закінчення тримісячного строку з дня набрання чинності Законом України „Про Конституційний Суд України“, то це є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону

України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 55, 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 57, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Особа 1 щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень статей 26, 52 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Мельник М.І.

Сас С.В.

Шевчук С.В.